

Τιμήθηκε η εύρεση της θαυματουργής εικόνας του φανερωμένου Χριστού στην Αγία Μονή Ναυπλίου

/ [Ιερές Μονές](#)

Πανηγυρικά και με κάθε μεγαλοπρέπεια εορτάζεται κάθε χρόνο στο Βυζαντινό μοναστήρι της Αγίας Μονής στην Άρια Ναυπλίου η εύρεση της θαυματουργής εικόνας του φανερωμένου Χριστού.

Τις Ιερές ακολουθίες τέλεσε ο ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδας Αρχιμανδρίτης Χρυσόστομος Παπουλέσης. Φέτος συμπληρώθηκαν 102 χρόνια από την εύρεσή της. Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας ακολούθησε περιφορά της Θαυματουργής εικόνας πέριξ του μοναστηριού.

Ήταν 1920 όταν μετά από όραμα ο Έλληνας μετανάστης από την Αρκαδία, Θεόδωρος Ρογκόπουλος, ο οποίος διέμενε στην Αμερική, ήρθε στην Ελλάδα ,στο Ναύπλιο και βρήκε την θαυματουργή εικόνα του Χριστού θαμμένη μέσα στο χώμα.

Η θαυματουργός εικόνα του Ιησού χριστού της αγίας μόνης. Η αγία εικόνα του κυρίου ημών χριστού που βρίσκεται έμπροσθεν του αριστερού κίονος του ιερού ναού της ζωοδόχου πηγής (καθολικού) της αγίας μονής Ναυπλίου βρέθηκε την 6 Μαρτίου του έτους 1920 ημέρα παρασκευή και ώρα 4 απογευματινή όπισθεν του ιερού της εκκλησιάς και σε βάθος 1,60 μ εντός του εδάφους κατά τρόπο θαυμαστό κατόπιν επανειλημμένων εν ενύπνιο εμφανίσεων και υποδείξεων της υπεραγίας Θεοτόκου προς τον εν Αμερική Έλληνα δικηγόρο Θεόδωρο Ρογκόπουλο.

Ο ίδιος ήρθε στην Ελλάδα και στην συνέχεια αφίχθη στο Ναύπλιο και στην αγία μονή συνοδευόμενος συνεχώς καθ' όλη την διαδρομή από του σιδηροδρομικού σταθμού της Αθήνας μέχρι του Ναυπλίου και της αγίας μονής και καθοδηγούμενος από νεαρό φουστανελοφόρο , αγνώστου στον Ρογκοπουλο. Ο εν λόγω νεαρός έγινε άφαντος κατά την άφιξη του στο μοναστήρι και ήταν ο αρχάγγελος Γαβριήλ όπως του είχε υποσχεθεί η παναγία στον ύπνο του. Κατόπιν μετά από την άδεια που ζήτησε από την τότε Ηγουμένη της Μονής, μοναχή Κικιλία, τον τότε Μητροπολίτη Αθανάσιο καθώς και από τις τοπικές αρχές , ξεκίνησε το σκάψιμο που διήρκεσε δύο εβδομάδες .

Τελικά την τελευταία ημέρα και λίγο πριν σουρουπώσει μετά από επιμονή της μοναχής Φεβρωνίας, μιας κι οι εργάτες είχαν κουραστεί, βρέθηκε η θαυματουργή εικόνα. Το νέο μαθεύτηκε σύντομα σε όλο το Ναύπλιο και την ευρύτερη περιοχή και έγινε πόλος έλξης για πολλούς Χριστιανούς.

Ο Θεόδωρος έμεινε στο Μοναστήρι για αρκετό διάστημα για να εξιστορεί στους προσκυνητές το θαύμα της ευρέσεως της Θαυματουργής εικόνας. Τελικά πήρε απόφαση να επιστρέψει στην καθημερινότητα του και στις δουλειές όπου όμως μία ανεπάντεχη ασθένεια την εγκλώβισε σε νοσοκομείο της Αθήνας όπου τελικά άφησε και την τελευταία του πνοή ανήμερα των Ταξιαρχών. Αγία Μονή Απέχει 3 χιλιόμετρα από το Ναύπλιο. Ιδρύθηκε το 1144 από τον επίσκοπο Άργους και Ναυπλίου Λέοντα και σήμερα έχει 10 μοναχές.

Το καθολικό της μονής έργο του έτους 1149, είναι πρότυπο βυζαντινής τέχνης και όπως λέγει και ο Γάλλος βυζαντινολόγος Κάρολος Ντηλ, είναι «το ωραιότερο της δευτέρας χιλιετηρίδας». Είναι τετρακίονος ναός με ελαφρό τρούλο και έχει κτισθεί με λαξευτούς πώρινους ισοδομικούς λίθους. Στη δυτική είσοδο του ναού είναι εντοιχισμένη μαρμάρινη πλάκα, που φέρνει την εξής επιγραφή: Έπηξε βάθρα τω ναό Σου Παρθένε, Λέων Αργείων αλιτρός θυηπόλος, Ώπερ παράσχοις λύτρον αμπλακημάτων Είς αντάμειψιν, ευλογημένη Κόρη.

Το «Ιερόν Παλλάδιον» του Ναυπλίου είναι η Μονή Αρείας, ευρύτερα εδώ γνωστή μόνο με την ονομασία «Αγία Μονή». Χτίστηκε από τον επίσκοπο Άργους και Ναυπλίου Λέοντα Ατζά, το 1143 και είναι σπουδαίο καλοδιατηρημένο δείγμα βυζαντινού ναού, τόπος συνεχούς προσκυνήματος και αντικείμενο ζωηρών περιγραφών εκ μέρους των κατά καιρούς περιηγητών της Αργοναυπλίας, είναι σε οπτική επαφή με το Ναύπλιον, στις ανατολικές υπώρειες του φρουρίου «Παλαμήδι».

Η Μονή επί Φραγκοκρατίας (1212-1389) έλαβε ειδικά προνόμια από το Λατίνο επίσκοπο Άργους Σεκούνδο Νάνι, παρέμεινε σε χέρια Ελλήνων Ορθοδόξων μοναχών

και επί Ενετοκρατίας (1835-1540), κατά δε την επόμενη Τουρκοκρατία παρεχωρήθη με πράξη του νοταρίου (συμβολαιογράφου) Ναυπλίου (1679) στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, ως μετόχιο του Πανάγιου Τάφου. Παρέμεινε πνευματικό κέντρο των Συμμετοχών

